

udland og søge altsaa at komme under nogenlunde lignende Vilkaar som dem, de have andet Steds. Hvad Størrelsen og Sigt angaar, behøve vi ikke at sammenligne, det er kun Principet, vi tale om. Fra Hamborg tror jeg altsaa ikke, at det ærede Medlem kan hente noget Bevis. Det ærede Medlem vilde ogsaa hente Beviser fra Sverige, fra Udtalelser af ansete Mænd mod en Frihavn her. Det forekommer mig heller ikke, at det er noget heldigt Bevis at føre for, at vi ikke skulde gaa til et Frihavsanlæg. Det ærede Medlem mente, at man er bange baade for Frihavs- og for Dampfærgaanlægget. Hvad Frihavns spørgsmaalet angaar, skal jeg lade det ligge. Hvad Dampfærgaanlægene angaar, maa jeg gjøre opmærksom paa, at med Hensyn til Helsingør—Helsingborg ere vi i Orden med Sverige og ligeoverfor Spørgsmaalet Kjøbenhavn—Malmø ere vi ganske vist ikke i Orden; men der er forespurgt hos os, naar vi kunne komme i Orden, saa jeg ser noget anderledes paa dette Forhold end det ærede Medlem. Foreløbig ønsker jeg, naar jeg skal udtale mig mere om Frihavns Betydning i Almindelighed, at udtale mig særlig om de to Dele af Frihavnen: Handelsfrihavnen, som jeg sagde før, og den Del af Havnen, som er bestemt til Dplag af grovere Varer og til Fabricationsanlæg: Fabrikhavnen, for at nævne det med et Ord.

Handelshavnen er den, som tager den store Del af Udgiften paa sig, hvad det ærede Medlem meget vel veed, og jeg indrømmer, at den er kostbar. Det ærede Medlem sagde i Gaar: Behøver man nu ogsaa at gaa til disse store Udgifter, det kunde man jo vente med til ad Måre, og det ærede Medlem indrømmede indirekte, at med Tiden vilde man dog komme til et Havneanlæg omtrent af den Bestaffenhed paa det Sted, hvor Handelshavnen er bestemt. Jeg tror nu nok, at man tør vente, at der virkelig vil blive en forøget Virksomhed, naar man skaber denne Dplagshavn til et Toldudland, men det ærede Medlem maa se, at det er med nogen Forsigtighed, at Regjeringen har stillet sit Forslag, idet man har krævet et Tilskud af 3,800,000 Kr. fra de Interesserede, selvfølgelig mod at indrømme dem Andel i Udbyttet, jeg kan sige fortrinsvis Andel i Udbyttet. Det forekommer mig, at dette maa siges at være ret vel betænk, og jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i at sige: Kan Ministeren da sige os, at dette kommer i Orden? Thi det forekommer mig, at de, som skulle gaa ind paa disse Vilkaar, kunne med samme Føie spørge Ministeren: Kan Ministeren da garantere os, at vi faae denne Lov, før kan man vel ikke

vente at faae en endelig Afslutning af disse Forhold. Hvis det ærede Medlem vil vide Mere, skal jeg gjerne sige, at jeg har forhandlet og haaber fremdeles at kunne forhandle med Jolt, der kunne magte denne Sag; men om den kan komme i Orden, kan jeg ikke sige Noget om i dette Dieblit, jeg kan kun sige, at jeg tror og haaber det. Det, at man fra Regjeringens Side har stillet dette Krav, er med andre Ord at sige til den kjøbenhavnske Handelsstand og de Kredse, der slutte sig til den: Vis mig din Tro af dine Gjæringer. Derfor turde det være ganske fornuftigt og vel overveiet, at man siger: Vilkaaret for, at man kan gaa til en Handelsbod, Fridof, er, at de, som nærmest ville tage Nytte deraf, ogsaa vise deres praktiske Interesse for at bringe Sagen i Orden. Man kan ganske vist forlange at faae at vide, om der er rimelig Udsigt til, at en Forretning af denne Bestaffenhed kan betale sig. Smidlertid kan jeg selvfølgelig ikke staa her og godtgjøre dette med Sikkerhed, men jeg skal dog prøve at give et lille Bidrag dertil. Det kommer naturligvis an paa, hvad man vil indrømme de Paa-gjældende, og naar det ærede Medlem sagde, at man i Forveien maatte vide, hvilken Procent man vil indrømme dette Selskab, saa er jeg enig i, at man til en vis Grad kan fastsætte dette, inden Kontrakten sluttes. Hvis Rigsdagen ellers vil knytte rimelige Vilkaar til dette Forhold, samtidig med at den forlanger Procenten fastsat, saa skal jeg ikke modsætte mig dette Sidste. Jeg har tænkt mig Forholdet ordnet saaledes, at vedkommende Selskab forlods skulde have ordinær Rente af sin Kapital, inden man kom til Deling mellem Havnen og Selskabet. Selvfølgelig kan der være Tale om andre Modaliteter, med Hensyn til Reservesfond og den Slags Ting, men jeg mener, at det bør være Hovedgrundlaget, og jeg antager, at de Fleste ville finde det acceptabelt. Jeg har ikke saadanne Ideer, som at der skulde gives en meget høj Procent forlods, og tror heller ikke, det behøves. Hvad indrømmes der da nu de Vedkommende? Staten anbringer Mater, Dplagssteder, Hjælpebidler af forskjellig Slags, i alt Fald nogle af dem; selve Bøhusanlægene, Skurranlægene, Lade- og Røngæringsspor og andre Anlæg skulle bestyres af vedkommende Selskaber. Hvad opnaar da det vedkommende Selskab? Det opnaar at faae til sin Raadighed ca. 30,000 □ Aalen i fri Luft til Dplag, det opnaar at faae et Skurareal paa 45,000 □ Aalen Grundflade, det opnaar at faae Bøhus paa ca. 10,000 □ Aalens Grundflade i fire Etager. Subtilindholdet angiver jeg ikke, det kan enhver